

Un carrer per a Francesc Candel

Xavier Febrés

En seu vacant – El Periódico, 02/01/2008

El passeig de la Zona Franca porta un nom insuls i administratiu, de polígon industrial, quan en realitat s'ha convertit en la populosa columna vertebral d'un barri renovat per viure-hi, amb una gran quantitat d'habitatges nous de trinca. Les associacions de veïns proposen que el sector deixi de dir-se Zona Franca i passi a ser conegut com a barri de la Marina. Per via de conseqüència, demanen que l'eix articulador del passeig de la Zona Franca pugui ser anomenat Gran de la Marina, Marina de Ponent, Mediterrània o qualsevol altre nom més o menys inspirat, però posat al dia.

En aquest punt ha intervingut la Fundació Francesc Candel amb una proposta carregada de sentit comú. Rebatejar aquesta artèria com a passeig **Francesc Candel** seria un acte de justícia envers l'escriptor recentment desaparegut, que mai va abandonar el seu suburbi d'infantesa. Quan hi va arribar el 1927 amb la família des d'un poblet de València, amb menys de 2 anys d'edat, del barri se'n deia Can Tunis o Casa Antúnez.

A partir d'aquí, va viure i va retratar literàriament tota l'evolució d'aquest tros de ciutat a les novel·les *Brisa del Cerro*, *Hay una juventud que aguarda*, *Donde la ciudad cambia de nombre* o *Han matado un hombre, han roto un paisaje*. També ho va fer en el seu recull de contes *Échate un pulso*, *Hemingway* o als assaigs *Els altres catalans* i *Ser obrero no es ninguna ganga*, entre d'altres llibres de la seva producció.

M'agradaria molt poder passejar en el futur al llarg del passeig de **Francesc Candel**. Seria una compensació enfront de l'habitual error de concedir un prestigi massa automàtic als escriptors de classe alta i regatejar-lo als que basen la seva obra en la vida dels barris perifèrics.